Poste Restante

Medlemstidning för Nils Ferlin-Sällskapet Nr 2 2010

Ordföranden har ordet:

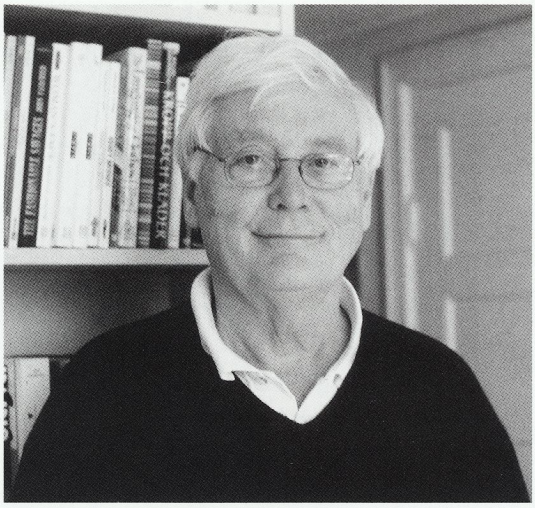
Popcorn!

"Popcporn" definieras i Nationalencyklopedien som" rostade majskorn värmda i majsolja Skalet är hårt och tjockt. Då kärnan upphettas sprängs skalet sönder . . ."

Ett exempel på den amerikanska kulturens spridning in i svenska hem. Men vad har det att göra med Nils Ferlin och vårt Sällskap?

Tanken slog mig häromdagen. För Nils och hans verk poppar upp då och då ibland där man minst anar det. I begravningsannonserna är han förstås en nästan ständig gäst, och hans verk som tonsatts i närmare tusen varianter blänker till i radiokanalerna som skimrande trollsländor , men det poppar till också lite var som helst. Nils kan dyka upp i ett kåseri i en dagstidning. En TV-soffsittare citerar plötsligt Ferlin, någon i vänkretsen kommer med en påminnelse. Exemplen är många.

Nils Ferlinsällskapet poppar också på. I vår samverkan med andra litterära sällskap skall vi nu ha ett program den 11 oktober i ABF-huset tillsammans med Ruben Nilson-Sällskapet. Vi har ju tidigare samverkat också med sällskapen runt Selma Lagerlöf, Gustaf Fröding, Nils Emil Englund, Dan Andersson liksom Alf Henriksson. En stor och entusiastisk publik har alltid ställt upp. Bland andra evenemang under året har Sällskapet också exempelvis de årligen återkommande Ferlindagarna vid Länna kyrka , liksom Ferlin-resor i Roslagen och framträdanden i Ferlinsammanhang med våra "egna" trubadurer och föreläsare i radio , på hembygdsgårdar och i föreläsningslokaler. Just nu håller vi också på att planera inför 50-årsdagen av Nils Ferlins bortgång nästa år. Styrelsen hoppas också på förslag till aktiviteter från medlemmarna.

Jan Mårtenson, ordförande i Nils Ferlin-sällskapet.
Foto: Esse Jansson

Och som vanligt har vi utsett årets pristagare till Ferlinpriset och till Trubadurpriset. Den stridbare debattören och finstämde lyrikern Göran Greider, också chefredaktör för Dala-Demokraten, är årets Ferlinpristagare medan Trubadurpristagare blev den kände vissångaren Mats Paulson. Jag är övertygad om att Nils Ferlin varit mycket nöjd med resultatet. De båda pristagarna presenteras på annan plats i tidningen. Jag hoppas att så många medlemmar som möjligt sluter upp vid prisutdelningsceremonin och middagen den 18 oktober på restaurang Gondolen där hela Stockholm bokstavligen talat ligger för våra fötter med den fantastiska utsikten.

Medlemsantalet kunde vara bättre, liksom alla föreningar finns det problem med tillväxten, unga människor har mycket annat som kräver tid och uppmärksamhet men vi " jobbar på det" och hoppas att våra medlemmar drar sina strån till stacken. Ett medlemskap i Sällskapet kan var en trevlig julklapp eller födelsedagspresent. Ett mjukt paket med "hårt" kuturellt innehåll.

Med höstliga ferlinhälsningar,
JAN MÅRTENSON

OMSLAGSBILDEN: Nils och Henny Ferlin. Bilden hämtad ur framlidna vännerna Gunnar Olsson och Kerstin Berger Olssons privata fotoarkiv. Tid och plats tyvärr okänt.

Göran Greider tar priset – och får priset

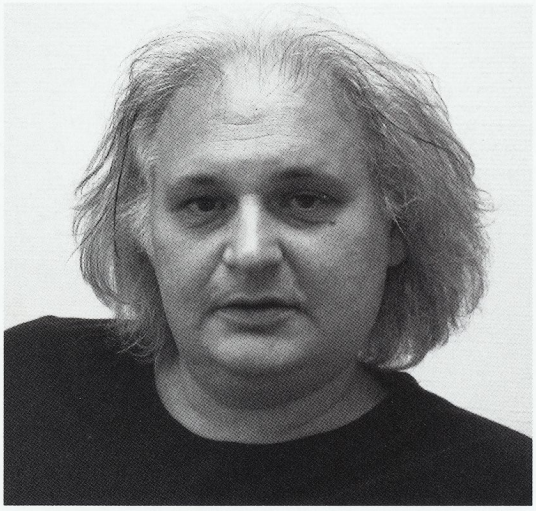
JENNY WESTERSTRÖM

Göran Greider får 2010 års Nils Ferlin-pris till en svenskspråkig lyriker. Det har goda och många skäl. Han är född 1959 och debuterade som poet 1981 med *Vid fönstret slår ensamheten ut.* Redan under detta åttital skaffade han sig en position, vilket manifestades av att han i början av följande decennium tillsammans med Madeleine Grive gav ut *Ett åttiotal, en poesiantologi 1979–89.*

Hos Ferlin-Sällskapet prisas Göran Greider för sin poesi och vi ska strax återvända till den. Men man kan inte komma ifrån att han gjort så mycket annat. Han är förankrad inom arbetarrörelsen, men är en utpräglad självtänkare som är beredd att tänka nytt och att beträda nya fält. Han har fullföljt linjen från Strindberg genom att tillsammans med Ann-Charlott Altstadt skapa *Liten ordbok för underklassen* (1999) och han har skrivit essäer om *Arbetarklassens återkomst* (1998).

Vidare har han tecknat löntagarfondernas inspiratör i *Rudolf Meidner, skärvor ur ett nittonhundra-talsliv* (1997), och tillsammans med Peter Antman och Tomas Lappalainen funderat över *Systemskifte, fyra folkhemsdebatter* (1993). Men han har också gjort mer oväntade konfrontationer som i *Loket, Nietzsche och Sonja Åkesson, en personlig essä om kultur och rättvisa* (1995). Tillsammans med Barbro Hedvall har han skrivit om Stil och politik (2008), och då handlar det inte i första hand om politikers retorik utan om deras klädsel. Själv går han gärna klädd i svart.

Mångsidigheten är så stor att han måste skatta sig lycklig över att ha et ovanligt namn – om han till exempel hade hetat Peter Andersson hade man haft svårare att tro att det var samme man som gjort allt detta. Och det finns ännu mer. Han syns och hörs i olika massmedier. Han var en central person i tidskriften TLM under många år. 1999 blev han chefredaktör för *Dala-Demokraten*, vilket inte hindrar honom från att skriva i *Dagens Nyheter*. Ett gott uttryck inte bara för hans kapacitet och integritet är att han oftast får

Göran Greider, årets Ferlinpristagare.

väsentligheter sagda till och med i tv-soffan. *Vem är rädd för litteraturen?* (2001) heter ytterligare en av hans böcker. Där handlar det om litteraturkritik och man märker snart att han minst av allt är rädd för lyriken och skapar litteraturglädje hos sin läsare. Om klassisk musik skriver han i *Allt jag tänker på när jag hör Vivaldi* (1999). Upptäckarglädjen i hans nya landskap strålar i *Fucking Sverige – byn, bruket, skogen – en modern Dalaresa* (2001). Senast – fast man kan förstås inte vara helt säker på om det inte kommit ytterligare något – mötte vi en unik kombination av självbiografi och idéhistoria i *Det måste finnas en väg ut ur detta samhälle.*

I Ferlinkretsen tror man i alla fall att Göran Greider i själ och hjärta är poet. Av andra poeter är det särskilt Dan Andersson som Ferlinpristagaren och Ferlin har som beröringspunkt. Nils Ferlin gav ju ut ett urval av hans dikter och Göran Greider har gett ut en bok om honom: *Det gångna är som en dröm och det närvarande förstår jag icke. En bok om Dan Andersson*. Nils Ferlin skulle också glatts över att pristagaren en gång vågat sig på nöjets estrader, i Greiders fall som dansbandmusiker.

Göran Greiders diktsamlingar bildar en

TILL MINNE AV DAN ANDERSSON

Den 16 september var det 90 år sedan Dan Andersson gick bort. Han avled av cyanväteförgiftning på Hotell Hellman i Stockholm. Dan blev bara 32 år. Nils Ferlin har kallat Dan för "poeternas poet" och att hans visor "är oöverträffade i svensk lyrik.

Märkligt nog träffades aldrig Dan och Nils trots att de nog vid flera tillfällen vistades i Stockholm samtidigt. Det var först efter Dans död, i början av 1920-talet som Ferlin vid en lyrikafton kom i kontakt med hans diktning.

En vän till Nils – Harald Beijer – läste "Vaggsången vid Kestina" ur "Svarta ballader" och Nils drabbades, som han själv uttryckt det, av "Dan Andersson-feber". Han skaffade sig hans dikter och lärde sig en mångfald utantill. Han anordnade Dan Andersson-aftnar och "folk satt som förklarade, häpna".

I Ferlins debutsamling "En döddansares visor" ingår en hyllningsdikt till Dan Andersson. Den har titeln "En död":

Som en mila var hans hjärta
som ett mörker var hans själ –
Se, då mötte honom döden
som hans bäste vän i nöden;
släckt är mörkret, släckt är glöden
som förbränner och förtär –
Han har kolat ut sin mila,
och nu bärs han bort att vila
i den djupa stumma jorden
där alls ingen oro är.

lång och skimrande rad, inte sällan med titlar som bara han kunnat finna på. Efter debuten följde *Motsång* (1986), *Sjundenovemberdikter* (1987), *Pasolini i Stockholm* (1989), *Ombyggd Volvo* (1992), *När fabrikerna tystnar* (1995), *Världen efter kommunismen* (2000), *Jakobsbrevet* (2004) och *Hagen* (2006). *I Katterna kommer in från mörkret* (2009 berör han den ferlinska lokaliteten Getsemane:

Längst in i trädgården bland
stenpartier,
rosor och klätterväxter,
under jättedaggkåpans blad
finns den paradisiska
mardrömmen:
Den inhägnade, den
vindlösa utopin,
martyrers och ingenjörers längtan.
de romerska soldaternas
Getsemane,
den aztekiske härskarens
Chapultepec
eller kejsarens trädgård Yuhuayan,
platsen som rycks ur sitt
sammanhang
men som till slut ska omfatta hela
vår existens.
Det är här glaciärerna smälter:
Porlande vatten invid en sydvägg
Där middagsvärmen är stark.

Sin självkritik har han låtit komma till uttryck i en av de senaste dikterna (från september 2010) som lagts ut på nätet. Han ger ordet åt hunden – och läsaren håller inte med:

Hon hasar sig ner från soffan
lägger sig tillrätta
på vardagsrumsgolvet –

ser hitåt: ska han aldrig
sluta med det
där skrivandet

Göran Greider ger sig också i kast med debatten om dikten. När det härom året var dags för manifest i grupp passade han själv på att skriva ett enmansmanifest (*Dagens Nyheter* 4.9.2009). I detta konstaterade han att poesikritiken är "direkt förödande":

"Där härskar ett doktrinärt avantgarde, bestående av de sista av de sista poststrukturalisterna. Detta avantgarde inbillar sig vara radikalt, men befäster i varje recension hierarkier av närmast kulturkonservativ art och driver bort läsare av såväl lyrik som kultursidor."

Det var några ord i rättan tid, och det preciserades under sommaren i år med en efterlysning av en poesi som verkligen kan tala till de många.

Nils Ferlin håller med.

Trubadurpriset 2010 till Mats Paulson

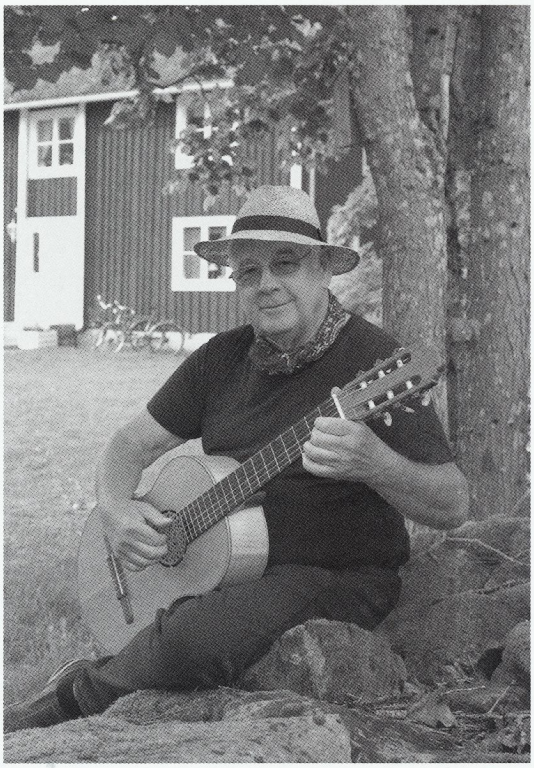
– en visans veteran med egna klassiker i bagaget

OVE ENGSTRÖM

I mitten på 60-talet, några år efter att jag flyttat hemifrån, så var jag en sommardag på besök i mitt föräldrahem i Mälarhöjden. När jag svänger in på den lilla förortsgatan ser jag att ett fönster står öppet och jag hör att radion står på. Några dragspelstoner och så en röst: "Det går en vind över vindens ängar, det fladdrar till i en tyllgardin..."

Det här är än i dag en så tydlig minnesbild för mig, den första gången jag hörde Mats Paulsons "Visa vid vindens ängar". Den har ju kommit att bli en av våra verkliga visklassiker och jag har den fortfarande själv ständigt på min egen repertoar.

En annan minnesbild är barnens examensdagar i grundskolan. Då steg alltid rektorn själv fram och sjöng Mats Paulsons "Barfotavisan" och fick alla, såväl elever som föräldrar, att sjunga med i refrängen. Så ni kan förstå att det var en personlig glädje för mig att få ringa upp Mats och berätta att Ferlinsällskapet beslutat tilldela honom 2010 års Trubadurpris. Mats blir nästan mållös: "Så glad jag blir"!

Årets trubadurpristagare, Mats Paulson.
Foto: Magdalena Andersson

Eftersom jag ringer sent på kvällen så ber jag Mats att höra av sig dagen därpå, när han hunnit samla sig, vilket också sker:

- Det var verkligen en överraskning, detta med Ferlinsällskapets trubadurpris. Det var helt oväntat och innebär naturligtvis en stor ära. Det märkte du nog Ove, när du ringde och meddelade mig om utmärkelsen.

Själv träffade jag aldrig Nils Ferlin personligen. Som jag minns det så tillbringade han sina sista dagar på Akademiska sjukhuset i Uppsala. Just då sjöng jag på en restaurang i Uppsala, d.v.s. sommaren 1963 och man hörde talas om att han fanns där i sta´n.

När jag de här åren försörjde mig och min familj med att underhålla på restaurang fanns det många som påstod sig ha träffat och även umgåtts med honom.

Sjung nå´t av Ferlin var det ofta nån äldre man som sa när man sjöng på krogarna i Stockholm. Det kunde gälla "Guldtuppen" på Kungsholmen eller "Fatburen" på Medborgarplatsen på Söder. "Du förstår jag kände Nisse"!

Det här med att " jag kände Nisse, sörru", blev en vanlig företeelse som upprepades ständigt av olika "gubbs" och så en kväll sa en man: – Du jag är den som inte kände Ferlin, men sjung nå´t av honom i alla fall. Ta den om skönheten som kom till byn! Den är bra!

Senare i livet träffade jag en man som verkligen hade träffat Nils Ferlin. Han hette Olle Pierrou och hade varit patrullerande polis i Gamla Sta´n. Han hade till och med en papperspåse med en dikt som Ferlin hade skrivit ner till honom. Av naturliga skäl hade jag ännu inte så mycket eget material att framföra på scenen, men allt från Bellman till Olle Adolphsson fanns på repertoaren.

Det var under de här åren som jag kanske skrev som allra mest. Jag tyckte själv att jag inte kunde lära mig de kända visorna tillräckligt bra, så då fick jag väl hitta på något eget. Och så blev det.

När det gällde Ferlin och hans texter och visor förknippade jag honom med stämningar som fanns i Stockholm på 60-talet. Atmosfären i "En valsmelodi" har säkert påverkat mig i visan "En stad, en morgon". En trasig gatumusikant, som ofta stod vid Eriksbergstunneln med sin gitarr, har betydelse i sammanhanget. "Tango i Hagalund" vill jag också stämningsmässigt placera här, även om den är tillägnad målaren Olle Olsson Hagalund. Också stämningen i "Här bodde en gång vill jag minnas" är besläktad med både Ferlin och Bo Bergman.

Jag vill uppfatta det så som att visdiktarna bygger upp visans hus gemensamt och att var och en lämnar sina byggstenar.

– Tack Mats, för denna fina utläggning. Men vad har du nu på gång framöver?

– Nu i sommar har jag målat ganska mycket mellan turnéerna. Jag arbetar inför en utställning 2011 och det blir en hel del jobb.

Jag arbetar också mycket med att få ut min musik i olika sammanhang. Det gäller i hög grad arrangemang för körer och ensembler. Arbetet med att lägga ut sångerna på Internet tar en oerhörd tid. Det gäller bl.a. Youtube och inte minst Spotify där man kan hitta en hel del av mina sånger.

En CD, "I ditt sommarhus", kom förra sommaren och vidare utgivningar i det formatet vet jag inte så mycket om då ju skivmarknaden, som du vet Ove, helt har ändrat karaktär. Men via nätet kommer man ju långt ut i världen med sina saker. Inget ont som inte har något gott med sig.

Jag har också varit i Japan två gånger och en tredje resa planeras också. Mycken inspiration till mina målningar finns där. Även för visskapandet.

I nästa vecka börjar arbetet på Stockholms Universitet där jag nu ska skriva en kandidatuppsats i Idéhistoria. Det kan ju ta en del tid.

– Jag hör att du kan behöva lite avkoppling, Mats, så jag hälsar dig och din fru Marianne varmt välkomna till prismiddagen på Gondolen den 18 oktober och ett stort GRATTIS!

– Tack Ove, och tack ännu en gång för uppmärksamheten. Som Bo Setterlind sa då man tog farväl: "Du, vi fortsätter!"

Discografi:

Tango i Hagalund 1964
En stad, en morgon 1966
Visor från Sörgården 1967
Songs and letter of Jo Hill 1968
Gyllne morgon 1973
Barfota 1974
Sjung av hjärtat sjung 1975
Hultmans solskenssånger 1976
Visor vid vindens ängar 1978
Mats Paulson sjunger Evert Taube 1979
Stadens sångare 1981
Jag sjunger för dig och sommaren 1983
En målares melodi 1986
Sången om sommaren 1988
Sommarlov, vilken härlig tid! 1990
Sundbornssviten 1991
Det går en vind 1992
Smultron 1992
Mot väggen 1994
Låt mig få hålla din fot i min hand 1996
Årstider 1997
Mats Paulson i Sundborn 1998
Mats Paulson: Visor 2000

Bibliografi:

Lyrik: Det tillfälliga 1992

Sångsamlingar:
Tango i Hagalund 1964
En stad, en morgon 1966
Barfota 1974
Visor vid vindens ängar 1978
Mats Paulsons sommarsånger 1989
Singer 1 1989
Singer 2 1990
Singer 3 1991
Mats Paulsons bästa 1997

Samling med sånger, dikter, prosa och målningar:
Det går en vind 1981

I arrangemang för kör:
Baggenslåten och andra sånger 1994

Instrumentalmusik:
Sommarstråk (14 spelmanslåtar) 1993

Nils Ferlin är en av de kända svenskar som Sören Larsson mött och berättar om i sin bok, "När jag blev journalist" (Aveförlaget), som utkom i år, Sören, som fyllde 85 den 20 juli, berättar om sina första steg i journalistiken. Han växte upp i Länna i Roslagen, i närheten av Norrboda där Nils och Henny Ferlin bosatte sig 1948.

Sören inleder: "En kväll i maj 1949 kom jag till en bastu i Norrtälje. Jag satte mig bredvid en man som såg ut att vara i min ålder. Jag skulle om två månader fylla 24 år. Han presenterade sig som Lars Artberg och var journalist på Norrtelje Tidning. Jag blev intresserad och sa att jag själv hade undrat om jag skulle duga till det yrket. 'Du kan ta mitt jobb", sa han, för jag ska sluta på tidningen och bli folkskollärare. [- - -]"

Dagen därpå ringde Sören till chefredaktören Axel Ericsson som föreslog att de skulle träffas.

Sören fortsätter: "Det var vänligt av redaktör Ericsson att ta emot mig', sa jag. 'Jag föreslår att vi säger du', sa han och det gjorde mig häpen. Det var inte vanligt att säga du annat än inom idrotten. Jag hade aldrig varit du med någon av mina chefer, och här blev jag du innan jag ens var anställd. Han brukade kallas Akke, förklarade han och bad mig berätta om mig själv. Jag sa att jag hade gått sex år i folkskola och förvärvsarbetat sedan jag var tretton år, huvudsakligen på kontor i Stockholm men också i viss mån som lantarbetare och skogsarbetare. Just nu hade jag ett vikariat på domsagan i Norrtälje. [- - -]" Han fick jobbet.

Sören Larsson har en lång karriär bakom sig inom såväl svensk press som TV. Han är författare, har varit föreläsare på Journalisthögskolan, samt rektor och lärare på Poppius journalistskola.

Här publiceras det avsnitt i boken som handlar om Nils och Henny Ferlin.

Det var förbjudet att skriva om Nils Ferlin!

SÖREN LARSSON

Det andra reportaget som jag ville göra innan jag lämnade Roslagen skulle handla om Nils Ferlin. Han var den levande poet som jag i tonåren hade fäst mig mest vid. Jag kunde flera av hans dikter utantill och citerade ofta de här raderna: "Ser du dessa vissna löv, vissna löv i vinden, så är jag ett visset löv, visset löv i vinden . . ." De löv som dikten syftade på hade Ferlin betraktat vid Klara kyrka.

Han förknippades med Klarakvarteren, men 1944 hade Nils och Henny Ferlin flyttat till Roslagen, och de slog sig ner just där jag hade hållit till några år tidigare. Först kom de till en stuga i Lännaby. Den låg invid skolan, som jag gått i 1933-1938. När Ferlins 1948 flyttade från stugan i Lännaby köpte de ett hus i Österlisa invid Addarsnäs, och det låg bara några hundra meter från det hus som jag hade bott i under de där åren på 30-talet. De flesta av de vänner som Ferlins fick där hade varit mina barndomsvänner.

Fastigheten som de köpte hette Norrboda, och under mitt vikariat på domsagan hamnade köpehandlingarna på mitt bord. Det var min uppgift att skriva in alla fastighetsaffärer i fastighetsboken. Fastigheten såldes på auktion för 31 600 kronor. I handlingarna läste jag att Nils Ferlin betalade 1 600 kronor kontant och lånade 30 000. Bonniers gick i borgen. Under min tid på domsagan hörde jag då och då talas om Nils Ferlin. Jag hörde att han umgicks med Norrtäljes societet. Jag hörde att societeten började dra öronen åt sig, eftersom Ferlin aldrig ville gå hem när han blev bjuden på middag. Det ryktades att han vid något tillfälle hade stannat i tre dygn hos en familj. Henny har ju antytt det där i sin bok Nils. En och annan "brackmiddag" lyckades vi förstöra, skrev hon. Hon satte citattecken kring ordet och skrev inom parentes: "uttrycket är inte vårt".

Det fanns följaktligen en och annan Norrtäljebo som retade sig på Ferlin. Till dem hörde tidningens chefredaktör, Axel Ericsson. När jag började på tidningen förklarade han för mig att det fanns två saker som det var förbjudet att skriva om. Det var bridge och det var Nils Ferlin.

Jag frågade varför vi inte kunde skriva om bridge. Tidningen skrev ju om schack.

"Jo det ska jag tala om för dig", sa Akke. "Om de där galningarna i bridgeklubben sitter i Stadshotellets festsal och spelar kort när ryssen anfaller så kommer de inte att gå ut och försvara stan förrän dom har spelat färdigt."

Det verkar vara ett intressant spel, tänkte jag men sa inget.

Om anledningen till att vi inte fick skriva om Ferlin berättade Akke följande: En natt när han låg i sin säng och sov hade det ringt på hans telefon. Det var Ferlin som ringde från Stadshotellet. Han ville sälja en dikt som en broder i hans sällskap hade skrivit. Jag vill minnas att det var Osvald Lindsten, möjligen var det Gösta Osvald. Akke förklarade att han inte ville diskutera detta mitt i natten. Det fick anstå till nästa dag. Ferlin accepterade inte beskedet, och enligt Akke hade han fortsatt att ringa hela natten.

Dagen därpå ringde Henny Ferlin och frågade om inte tidningen ville köpa en dikt av Nils Ferlin. Då svarade Akke att Norrtelje Tidning klarade sig utan Ferlins dikter. Senare kom 50 kronor på posten från Ferlin. Det skulle vara ett bidrag till inköp av kulturellt material, vilket tidningen tydligen inte annars hade råd med stod det på talongen. Akke lät pengarna gå tillbaka och han hörde sedan ingenting från Ferlin.

Jag fann mig till att börja med i båda förbuden, men så hände något som förändrade saker och ting. Nils Ferlin fick Samfundet De Nios pris på 10 000 kronor. Skulle Norrtelje Tidning vara den enda tidning i landet som inte meddelade den nyheten? Jag bestämde mig för att tala med Akke om saken, tog mod till mig och sa: "Akke, han är i alla fall en ortsbo. Jag kan väl få ringa honom och fråga vad han ska göra med pengarna."

Akke tvekade en stund, sedan sa han:

"Ok, gör det då."

Så jag ringde upp Nils Ferlin och sa artigt vem jag var. Något mer hann jag inte säga förrän han sa.

"Dig har jag hört talas mycket om". Hans grannar hade talat om mig och han visste att jag skrev i tidningen. Jag gratulerade honom till priset och frågade vad han skulle göra med pengarna.

"Jag ska borra en brunn", sa han.

Innan samtalet var slut hade jag fått en inbjudan till Norrboda, och en tid efteråt åt jag lunch med Ferlins i deras hem vid sjön Addarn. Där var jag ytterligare några gånger under 1950 och 1951. Vi träffades också i Norrtälje, men jag bjöd aldrig hem dem till mitt inackorderingsrum. Vi brukade träffas på Stadshotellet. Vid de tillfällena fick Henny vara chaufför. Det var alltid hon som körde deras Volvo PV 444.

Men en gång var Nils så arg på Henny att han vägrade att åka med henne. Jag hade kommit till Norrboda vid lunchdags. Timmarna gick under glatt samspråk, och plötsligt frågade Nils:

"Henny, vad är klockan?" Den var redan över sex.

"Henny, vad bad jag dig om i morse" sa Nils i behärskad ton.

"Du bad mig att säga till dig när klockan blev fem", sa Henny.

Då hade det nämligen sänts ett radioprogram om och med Nils Ferlin i radio.Nils blev förstås besviken när han insåg att han hade missat programmet. Besvikelsen gick ut över Henny. Han vände sig till mig och sa: "Henny har så dåligt minne".

Jag som många gånger hade hört Henny fylla i hans minnesluckor kunde inte låta bli att säga att hon verkade ha bättre minne än Nils. Det skulle jag inte ha sagt, för det fick Nils att ställa en massa frågor till Henny. Han frågade när det och det hade hänt och vem som hade gjort det. Varje gång som hon inte kunde svara så utbrast han: "Där ser du".

Efter en stund sa han: "Sören nu åker vi till Stadshotellet! Men jag vill inte åka med den där", sa han och pekade på Henny. Han sa till henne att ringa efter en taxi. När taxin kom steg jag och Nils in i den. Henny fick köra i Volvon efter taxin.

Jag hade lyckats bryta skrivförbudet, och jag recenserade hans bok "Kejsarens papegoja" som kom 1951. Jag kände mig inte kvalificerad att recensera boken, men jag tyckte att det borde göras och vem skulle annars göra det. I recensionens slutkläm fick jag förstås in lite hembygdstongångar. Jag nämnde att han bodde i Norrboda mitt i Roslagen och att han ibland fiskade i sjön Addarn. Jag tillade: "Därom står ingenting i boken, och det hör strängt taget inte hit. Det är bara den rospiggska stoltheten som vill att det ska talas om".

Recensionen kom efter alla recensioner i Stockholmspressen: Tidningen hade inget recensionsexemplar, men jag fick en bok av

Nils, en bok med dedikation. "Sören Larsson med hjärtlig hälsning från Addarn och Nils Ferlin", hade han skrivit.

Jag smög också in honom i en enkät inför julen 1951. "Vad känner ni inför julen?" hade jag – i telefon – frågat några personer i Roslagen. Ferlin svarade att han tänkte på ungkarlarna. Han hade ju själv länge varit ungkarl i Stockholm, och då tyckte han att julen var trist. Allting var ju stängt.

"Det är helt enkelt på tok att man inte alls bryr sig om ungkarlarna vid julen. De hör ju också till folkhemmet", sa Nils Ferlin.

"Du tänker lura mig"

Men jag ville alltså innan jag lämnade Ros-lagen göra ett större reportage om Nils Ferlin. Akke gick med på det och jag tillbringade en hel dag med Nils och Henny i Norrboda.

Jag ställde frågor och han berättade. Det mesta hade jag hört förut, men nu skulle det bli mer ordnat för offentligt bruk.

Jag tog förstås en hel del bilder. Den bästa visade honom med katten Pelle Jöns i knät. Jag bad att få visa Nils texten innan jag publicerade den.

Sören Larsson, som började sin journalistbana på Norrtelje Tidning, skriver om sina möten med Nils och Henny Ferlin i sin bok.

Det var mycket som skulle ordnas min sista tid på tidningen, och dagarna gick utan att jag fick tid att skriva reportaget. Bland annat kom min efterträdare i vägen. Jag skulle sätta in honom i arbetet, och han lämnade mig ingen ro. Det var ständigt något som han ville tala med mig om. Han tycktes dessutom känna sig vilsen och ensam i staden, så han pockade på mitt sällskap också på fritiden.

Till sist tog jag itu med artikeln. Det var fredagen den 28 mars, och måndagen den 31 mars skulle bli min sista arbetsdag på Norrtelje Tidning. Jag bestämde mig för att skriva artikeln hemma för att kunna arbeta ostörd. Jag skyndade mig hem och satte igång.

När jag hade skrivit de första raderna ringde det på dörren. Det var min efterträdare.

"Följer du med till Stadshotellet och äter middag?" sa han.

Jag förklarade att jag egentligen inte hade tid för jag höll på med artikeln om Ferlin, men mat behövde jag ju.

"Jag följer med och äter men går hem när jag har ätit färdigt", sa jag bestämt, och så gick vi till Norrtälje Stadshotell, som låg ett par kvarter från min bostad.

Vi hade just fått in maten när hovmästaren kom fram till mig.

"Ferlin är i telefon", sa han.

Jag följde med hovmästaren till hans plats och tog luren.

Ferlin sa att han ringt till tidningen och inte fått något svar. Hem till mig kunde han inte ringa, eftersom jag inte hade någon telefon i bostaden. Därför chansade han på Stadshotellet. det var naturligt för honom. Var man inte på jobbet eller hemma så var man på Stadshotellet. Nu hade han tur. Jag var

där och han och Henny tänkte komma in och göra sällskap med mig och min efterträdare.

"Är Wachen också där?", frågade Nils.

Ja, faktiskt. Thorleif von Wachenfeldt var där. Han var ensam och han åt middag. kunde jag rapportera. Wachen var chef för Kartverket som var stationerat vid Norrtälje flygfält. Han var bror till en av landets hjältar, Bertil von Wachenfeldt, vars hjältedåd framför allt var att han sprang sista sträckan 4x400 meter och 1934 gav Sverige segern i landskampen mot Tyskland. Det var en av folkets stora radioupplevelser förmedlad genom en annan legend, Sven Jerring.

"Säg till Wachen att vi kommer så vi kan slå oss ihop", kommenderade Nils, och jag lovade att göra det. Helst hade jag velat säga att jag inte hade tid för jag höll på med en artikel om Nils Ferlin. Det kändes omöjligt att säga något sådant. Jag hade ju lördagen på mig också. Det skulle nog ordna sig.

Jag delgav hovmästaren Ferlins önskningar och återvände till min efterträdare. Han tyckte att det skulle bli roligt att träffa Nils Ferlin. Jag berättade också för Wachen att Nils och Henny var på väg, och han var genast med på noterna. Han hörde till Ferlins umgängesvänner i Norrtälje.

Efter någon halvtimme anlände Nils och Henny, och vi flyttade över till ett större bord. Henny satt emellan mig och Wachen på bordets ena långsida. På den andra satt Nils och min efterträdare.

Jag minns inte vad vi beställde in. Vi hade ju redan ätit så vi drack väl någonting, kanske en grogg. Det var ju på spritransoneringens tid, och en restauranggäst fick inte förtära mer än 15 centiliter starksprit per måltid.

Henny drack ingenting. Hon körde ju bilen. Nils brukade faktiskt inte heller dricka särskilt mycket. Helst drack han punsch som han spetsade med whisky.

Det som min efterträdare drack kan inte ha varit särskilt mycket, men det var tillräckligt för att jag skulle upptäcka en defekt hos honom. Han hade uppenbarligen dåligt ölsinne. Det visade sig plötsligt och utan förvarning.

Han spände ögonen i Henny och sa i konversationston:

"Fy fan vad du är ful".

Jag trodde knappt mina öron och blev bestört. I nästa ögonblick pekade han på Henny och vände sig till Nils.

"Hur kan du vara gift med den där?"

I det ögonblicket var jag övertygad om att Nils skulle skälla ut min efterträdare och kanske slå till honom, men det gjorde han inte. I stället tittade han ner mot bordet och mumlade:

"Henny har många goda sidor".

Hela sällskapet blev uppenbart förvirrat. Vi andra försökte tala om något annat, men min efterträdare fortsatte att håna Henny, och efter en stund föreslog Wachen att vi skulle gå hem till honom.

Vi promenerade till Wachens villa, och på vägen dit drog jag min efterträdare åt sidan och förklarade för honom att jag skulle uppskatta om han slutade att hacka på Henny. Han tittade helt oförstående på mig och sa att jag inte skulle vara oförskämd mot honom.

När vi hade varit en stund hemma hos Wachen satte min efterträdare åter i gång med att håna Henny. Jag sa att jag ville tala med honom. Vi gick till farstun. Där tog jag ett fast grepp om hans kavajkrage och sa att nu ska du och jag gå härifrån. Han protesterade men fann sig.

På vägen skällde jag ut honom. Han sa ingenting och under större delen av promenaden gick vi tysta. Jag följde honom till det hus där han hyrde ett rum och såg till att han gick in genom porten.

Nästa morgon satt jag redan klockan åtta på morgonen ensam på redaktionen och skrev på artikeln om Nils Ferlin. Jag fick inte vara i fred mer än någon timme. Då ringde telefonen. Det var författaren Einar Malm.

"Ferlin har ringt mig", sa han. "Han sa att du tänker lura honom med en artikel."

Jag häpnade och försökte få veta exakt vad Ferlin hade sagt, men Malm hade inte fått riktigt klart för sig hur jag tänkte lura Ferlin. Vad han ville uppnå genom sitt samtal begrep varken Malm eller jag.

"Bry dig inte om honom", sa Einar Malm. "Han skriver bättre än han pratar."

En stund senare ringde Akke. Ferlin hade ringt också till honom av alla människor. Också till Akke hade han sagt att jag tänkte

lura honom. Nu hade han också förklarat hur jag tänkte lura honom. Jag tänkte publicera artikeln i en annan tidning. Nu ville han ha negativen till bilderna som jag hade tagit.

Jag berättade för Akke vad som hade hänt på lördagskvällen. Jag uttryckte mig skonsamt om min efterträdare men sa att han hade kommit i dispyt med Ferlins. Akke och jag kom överens om att jag skulle ringa Ferlin.

Jag ringde med en gång i ett ganska upprört tillstånd. Det var Nils som svarade.

"Du har ringt till Einar Malm och Axel Ericsson", sa jag i en ton som var aggressivare än jag hade tänkt mig.

"Du tänker lura mig", sa Nils. "Du tänker publicera artikeln i en annan tidning."

"Det tänker jag inte alls", sa jag. "Jag håller på med artikeln och hade tänkt få den färdig i dag. Dessutom borde du och Henny vara tacksamma mot mig som räddade er undan en obehaglig typ i går."

Nils brydde sig inte om vad jag sa.

"Jag vill ha negativen", sa han.

"Det ska du få. Jag ska posta dem med en gång: Och artikeln glömmer vi. Jag behöver inte skriva en rad om dig."

Den sista meningen uttalade jag högt och bestämt och satte punkt genom att lägga på luren. Jag skrev Nils Ferlins namn och adress på ett kuvert, stoppade i negativen, slickade igen kuvertet och gick ut för att posta brevet.

I nästa ögonblick kändes det som om jag spelade med i en teaterpjäs. Just som jag steg ut på gatan kom en dam gående från höger. Det var Henny Ferlin.

Där stod hon plötsligt framför mig. Jag kan ännu mer än halvt sekel efteråt se oss tydligt där vi stod mitt emot varandra. Jag höll fram det vita kuvertet mot henne och sa:

"Så bra. Då kan du ta med det här kuvertet till Nils. Det är negativen. Han vill ha dem. Han tror att jag försöker lura honom, så jag avstår från att skriva något.

Henny svarade mig lugnt och stilla,

"Nej, Sören, du ska behålla negativen. Nils har snart glömt dem. Han lever inte så länge. När han är borta kan du publicera artikeln."

Så jag vände om med kuvertet i hand och lade det i ett större kuvert tillsammans med mina anteckningar och det påbörjade manuskriptet.

Midsommaren 1952 skrev Henny ett brev till mig. Hon berättade att Nils låg på Karolinska sjukhuset och fortsatte:

"Händerna har blivit betydligt bättre men ännu har han svårt att hålla i pennan. Du ska visst få Nils övriga dikter också men det får väl bli tills han kan skriva själv. Det där 'intermezzot' ska vi väl inte tala om mera. Nils tycker nästan att du ska komma tillbaka till Norrtelje Tidning om du själv har lust. Säkert går det att få högre lön och bättre villkor nu."

Därefter fortsatte mina kontakter med Nils och Henny som om ingenting hade hänt. Artikeln förde vi inte på tal, och jag tänkte inte på den. Ferlin levde ytterligare nio år.

Tjugo år efter min intervju med Nils och Henny Ferlin hittade jag anteckningarna, det påbörjade manuskriptet och bilderna när jag letade efter något annat i gamla pappershögar. Då skrev jag färdigt. Artikeln publicerades i Aftonbladet den 19 mars 1972. Så det blev som Nils hade fruktat, artikeln publicerades i en annan tidning. Men det berodde inte på att jag hade velat lura honom. Före publiceringen rådgjorde jag med Henny och hon var helt införstådd.

Rubriken gick över ett helt uppslag och löd "Reportaget om Nils Ferlin som glömdes bort". Det inleddes med en redogörelse för anledningen till den tjugoåriga fördröjningen och varför det hade varit förbjudet att i Norrtelje Tidning skriva om Nils Ferlin. Därefter berättade jag det som skulle ha stått i NT tjugo år tidigare. I Aftonbladet tyckte jag mig kunna ta med en del som jag nog skulle ha dragit mig för i den ursprungliga artikeln. Dit hörde det som Nils Ferlin berättade om Svea Hultman, som var dotter till tidningens tidigare ägare, Julius Nordin. Så här skrev jag: "Vid ett tillfälle blev han så arg på Svea Hultman att han inte visste vad han skulle ta sig till".

– Jag hade en stor sockerdricksflaska i handen, men den kunde jag ju inte slå henne med, så jag krossade den mot mitt eget huvud i stället. Jag började blöda. Svea grät och ville skicka efter ambulans, men det tillät jag förstås inte.

En mogen, värmländsk diktdebut

ESSE JANSSON

För 80 år sedan debuterade värmlänningen Nils Ferlin med "En döddansares visor". I år debuterade en värmländska, Marina Tallberg, bosatt i Filipstad, med samlingen "In i mystiska riken" (Vivenda förlag) som innehåller sammanlagt 69 dikter. Ett flertal av dikterna har hon försett med egna tecknade, detaljrika illustrationer, fyllda av mystik och sagostämning.

Marina Tallberg är verksam som poet och konstnär och har haft flera separatutställningar. I konsten liksom i dikterna hämtar hon motiv från naturmystik och folktro. Flera av hennes dikter har tonsatts av Rolf Mårth, välkänd sångare, musiker och Ferlintolkare, samt en av de drivande krafterna i Ferlingruppen i Filipstad.

"Mellan mig och himlen" är titeln på en cd-skiva där Marina Tallberg och Rolf Mårth medverkar tillsammans och fler melodier med text av Marina och musik av Rolf spelas in för ytterligare skivproduktioner.

Marina Tallberg är en poet som gärna leker med orden och nyskapar dem som i dikten "Gårdagens böner" där första strofen lyder:

Tystnader bryts
staden står stum
teckenspråk över himlen
pärleportar och regnbågsslut
mjölkade ur gårdagens böner.

Naturen och mystiken är städse förekommande i hennes dikter. I "Hösthägringar" besjälar hon landskapet:

Nu fladdrar aspen hett och maniskt
klappar händer och förställer sig
guldlockig och högrest
under småspringande himlar.

Det far och viner och stretar
sökarljusen vandrar mellan molnen
ett regn finfördelar atmosfären
spikar hamrar och sorterar.

Marina Tallberg. Foto: Rolf Mårth.

Det skyltar efter vägen
byter om och kränger färg
det mulnar mumlande över bergen
åkern är snusbrun och fårad.

Jag köper varma koppen och skorpor
möter mornar med värmeljus
behandlar mig som en drottning
av skog och löv och mull.

Det långa mörkret pekar finger
drar med tungan över fönstren
asparna står som hägringar
facklor i gryningsljuset.

I dikten "Full i skratt" kan man njuta av poetens fantasifulla och humoristiska ord-

Kulörta lyktor och Vanvördiga visor

– ett möte mellan Nils Ferlin och Ruben Nilson

Måndagen den 11 oktober kl 18.00

Sandlersalen, ABF-huset, Sveavägen 41, Stockholm

Vi låter två av 1900-talets mest folkkära vis- och versmakare mötas i ord och ton. Vi berättar om de många beröringspunkter som finns i dessa diktares tankevärld och författarskap, och vi sjunger och spelar deras visor.

Medverkande:

Jan Mårtenson, Lars-Åke Andersson, Ove Engström, Lasse Zackrisson, Gunvor Pontén, Ivan Dittmer, Monika Lilja, Tor Englund, Lilian Ahlm, Visentusiasterna.

Entré 50 kronor

ABF Stockholm, Nils Ferlin Sällskapet och Ruben Nilson Sällskapet.

FILIPSTADS FERLINSTATY VÄLTES OMKULL!

Natten till tisdagen den 8 juni i år vältes den berömda statyn – där Nils sitter på en soffa – i Filipstad omkull. I Filipstads Tidning, torsdagen den 10 juni, hette det bland annat "Någon eller några personer lyckades då att välta omkull statyn så att den hamnade på kortsidan. Det tilltaget ger onödigt jobb för kommunen, påpekar enhetschefen för gata och park, Benny Nord." Enligt uppgifter till tidningen skulle skadegörelsen hamna på omkring 10 000 kronor!

Arbetet med att få Ferlinstatyn på plats var högprioriterat. I referatet heter det att statyn "är en attraktion för Filipstad och det händer att turistbussar åker till stan med statyn som mål, så det hade inte varit roligt om en sån buss hade kommit hit i dag och turisterna hade fått se Ferlinstatyn omkullvält."

---

lekar, elegant fångar hon fjärilens lättsamma rörelser. Så här lyder andra och tredje strofen:

[- - -]
Full i skratt kluckar vattnet
sväljer törstigt varje klunk
simmar oförtrutet bak och fram
har svårt att lägga till

Fjäril vingad minglar blommor
vinglar sorglöst av och an
tusentals förföriska skönheter
vill bli uppbjudna till dans

[- - -]

Vår tids stress och jäkt får sig en känga i dikten "Långsamhetens lov" som börjar:

Jag sjunger det långsammas lov
kysser tiden i stunden
det dalar nynnar och gungar
söver en orolig själ.
[- - -]

I sista versen heter det:

Jag sjunger det långsammas lov
för att hålla mig själv tillbaka
vi lever i rusningstid
jag vill ha min tid till förfogande.

Det är utan tvekan en mogen debut. Marina Tallberg har en fenomenal förmåga att förmedla stämningar och upplevelser såväl i naturen som i det dagliga livet på ett helt eget språk – eller som det heter i dikten "Jag har det i mig":

Jag har det i mig
alltihop
min tillblivelse och min skepnad
mina vilda drömmars
fasta kärna.

Det ska bli spännande att ta del av fortsättningen!

Succéartad Ferlindag med Marie Bergman

Den traditionella Ferlindagen, som arrangeras av Länna hembygdsförening, inföll i år söndagen den 8 augusti. På grund av ostadigt väder fick man hålla till i kyrkan.

Dagen inleddes sedvanligt med en temagudstjänst. Medverkande var kyrkoherde Anders Elvin, dagens artist Marie Bergman, kyrkvärdarna Gun-Britt Lodenius och Ann S Pihlgren, Barbro Strid, kantor, samt undertecknad som svarade för en betraktelse om och kring Nils Ferlin med bland annat citat ur den mångsidige skådespelaren Stig Järrels förord i en upplaga från 1976 av diktsamlingen "Goggles".

Järrel skriver: "Orden blir triviala, språket känns fattigt, när man griper pennan för att söka ge en glimt av Nils Ferlin, detta vildvuxna, poetiska snille, skalden vars diktning bara växer i djup och bredd i kapp med tiden som går."

Järrel fortsätter: " Många har frågat mig: Tror du att Ferlin var religiös? Jag brukar svara: Det vet jag ingenting om. Men ett vet jag säkert. Han var mer än det: han var Människa. Han doppade sin penna i blod, inte i bläck."

Det är i år 90 år sedan Dan Andersson gick bort. Nils Ferlin har berättat att han i början av 1920-talet drabbades av Dan Andersson-feber och lärde sig hans dikter utantill och framförde dem offentligt. Han skrev även en postum, tämligen okänd, hyllningsdikt till Dan på samma meter som dennes välkända "Omkring tiggarn från Luossa", tonsatt av Gunde Johansson. Den sjöngs nu av Marie Bergman – som varit på gästspel i Köpenhamn och på förmiddagen kom direkt till Länna från Arlanda! Hon framförde även Ferlins dikt "Maria Magdalena" till egen tonsättning. Den fick nu sin urpremiär i Länna kyrka!

Undertecknad citerade sedan framlidne kontraktsprosten i Länna, Sven Solén, som i "Julhälsning från ärkestiftet" 1958, skrev om vännen Ferlin under rubriken "Religiösa inslag i hans diktning. Han började:

Ferlindagens artist Marie Bergman.

"Nils Ferlin vill nog inte räknas bland religiösa diktare. Men mer än hos kanske någon annan svensk poet rör sig hans diktning i religionens värld. [- - -]"

"Nils Ferlin har en skarp blick för vad som är äkta eller falskt. Hänsynslöst avslöjar han uppblåsthet och självgodhet. Men han har ett varmt hjärta och en mjuk hand för allt som är blint och vilset och vint i världen och skackt", skrev Solén bland annat.

Församlingen fick som avslutning sjunga med i Ferlins dikt "Får jag lämna några blommor" i Lillebror Söderlundhs tonsättning.

Efter gudstjänsten var det kaffeservering i församlingshemmet och sedan vidtog Ferlindagens program. Kyrkan var nu fylld till sista plats.

Undertecknad hälsade som programvärd publiken och Marie Bergman välkommen, samt gav ett par korta glimtar av poetens liv i Länna.

Marie inledde med Nils Ferlins "När skönheten kom till byn" och fortsatte sedan med en egen visa, "Natten är blå". Så framförde hon sin egen tonsättning av Ferlins "I livets villervalla". Nu byttes gitarren ut mot en "sångskål" och publiken fick delta i vad hon kallade "poetisk allsång".

Marie fortsatte bland annat med en egen tonsättning av Ferlins mest tonsatta dikt

Sällskapets årsmöte hölls på Söder i Stockholm

ANNIKA LUTTROPP

Torsdagen den 6 maj höll Nils Ferlin Sällskapet sitt årsmöte i en av flyglarna med rustik gammaldags inredning, på Kristinehovs Malmgård på Söder i Stockholm.

Det var en förväntansfull skara som samlades i strålande solsken denna afton.

Lokalen var fullsatt när årsmötesförhandlingarna inleddes. Nu fick dock Sällskapets ordförande, Jan Mårtenson, finna sig i att – som han sa – för första gången en under ett möte gång på gång bli avbruten av en galande tupp, vilket vållade många glada skratt!

Sven Lilja var en av underhållarna vid årsmötet. Foto: Annika Luttropp.

Tuppen, som heter Gustav, är en öländsk dvärgtupp som tillsammans med sina hönor ingår i ett projekt med Skansen.

Efter årsmötet (se protokoll, sid 19) intogs en god middag med mat enligt gamla recept. Anders, en av dem som driver Malmgården höll ett trevligt anförande om dess historia och gav även recepten på den mat som serverades.

En förening har bildats som bland annat har ambitionen att utveckla Malmgården till ett kulturcenter för allmänheten och tillvarata gårdens unika möjligheter för konserter, föredrag, med mera.

Vid Nils Ferlin Sällskapets styrelsemöte, den 17 augusti, beslöts att Sällskapet blir medlem i föreningen och köper en andel som kostar 1 000 kronor.

Sällskapet får sedan betala en årlig avgift på 500 kronor och kan då utnyttja lokalerna i Kristinehovs Malmgård utan att behöva betala någon hyra.

"Barfotabarn", samt en repris på "Maria Magdalena" som hon framfört under gudstjänsten. I refrängen till Ferlins välkända "En valsmelodi" fick sedan publiken återigen medverka.

Det blev en väl varierad och uppskattad konsert som inte enbart innehöll Ferlin. Marie är en artist med personlig utstrålning och stark inlevelse."Succén var klappad och given", för att citera Nils Ferlin i hans dikt "Cirkus".

"I folkviseton", som ingår i Ferlins sista diktsamling "Från mitt ekorrhjul" (1957), tonsatt av Torgny Björk, avslutade programmet. Den börjar "Kärleken kommer, kärleken går, ingen kan tyda dess lagar . . ."

Att orden är välkända framgick av publikens deltagande.

Nästa år firar Ferlindagen i Länna 30 år. Då är det 50 år sedan Nils Ferlin gick bort.

ESSE JANSSON
text och foto

Idrottens betydelse för Nils Ferlins diktning

En mångsysslare inom friidrotten

AV LASSE SANDLIN

I juli 1923 blev Nils invald i IFK Filipstads fotbollssektion. Då skrev han också, under signaturen "F-n.", den här artikeln i FT under rubriken "Fotboll.":

> Det har varit så och så med fotbollen här i sta'n i sommar. Matcher ha nog spelats i legio gu'bevars, så att på deras mångfald kan intet anmärkas, men man måste ovillkorligen göra sig den frågan: H u r ha de spelats? Jo, så att publiken, som i början var ganska talrik, undan för undan, match efter match smultit samman tills att den vid de senaste "matcherna" så gott som alldeles lyst med sin frånvaro. Förklaringen är enkel nog: Folk ska ha n å g o n valuta för sina pengar och 50 öre gör i alla fall en halv krona. Så dä så.
>
> Nåja, något s p e l i egentlig betydelse kan man ju knappast begära på "våran" plan, men vart har farten och humöret – som Filipstadskamraterna en gång hela Värmland var så bekanta för – tagit vägen? "Det frågar man sej lite var". Spelarna själva påstå dock, att "än leva de gamla gudar" – vilket var och en, säger dom, som nu på söndag kl. 1 gästar Idrottsplan kan göra sig övertygad om.
>
> Ja, på söndag kommer ju Karlskoga hit, och då gäller det sannerligen att göra sitt yttersta.
>
> Karlskoga IF:s lag har icke deltagit vare sig i Mästerskapet eller Serien, men detta oaktat dokumenterat sig som ett av Värmlands absolut starkaste lag. En spellista som bl.a. visar segrar över res. Örebrolag bär givetvis också syn för sägen. För övrigt kan omnämnas, att ett komb. A- och B-lag från Filipstad som i ett anfall av övermod för 14 dar sedan gick att möta Karlskoga å deras egen plan "led ett förkrossande nederlag" som det hette. Och eftersom resultatet blev 8 - 0, kunna vi ju inte protestera. Nu är det emellertid meningen att ta revansch. Utsikterna är kanske inte så stora, enär I.F.K. inte heller nu kan möta upp med ordinarie A-lag, men törhända torde vi i alla fall inte vara alltför optimistiska då vi säga att ett nederlag inte är alldeles givet. Filipstad väntar att var man gör sin plikt.
>
> F-n.

En friidrottens mångsysslare

Nils Ferlin var en mångsysslare inom friidrotten. Han kastade diskus och spjut, stötte kula, hoppade längd och höjd och stav och tresteg, löpte såväl 400 m som 10.000 m – samma dag.

Man skulle gott kunna tänka sig Nils Ferlin som tiokampare, även om jag inte hittat något direkt bevis på att han fullföljt en hel tiokamp. Dock vilar Nils Johan Einar idag inte så långt från en av tidernas största svenska tiokampare.

Nils Ferlin dog 21 oktober 1961 och ligger tillsammans med mamma Elin Nathalia och hustrun Henny Alice begravd på kyrkogården knappt hundra meter nordväst om Bromma Kyrka, intill stenmuren på gravplats P11 under Björn Erling Evensens skulptur i kopparplåt från Klara kyrka och med en av hans egna i sammanhanget vanligaste dikter ingraverad; den som börjar "Inte ens en grå liten fågel".

På motsatta sidan, den sydöstra, och ännu närmare Stockholms äldsta byggnad – jo, Bromma kyrka från omkring 1160 är faktiskt den äldsta i Stockholm – ligger Hugo Wieslander. Som man kan utläsa av gravstenen: född 11 juni 1889, död 24 maj 1976. Hugo Wieslander, olympisk guldmedaljör i tiokamp vid solskensolympia-den i Stockholm 1912, – ja, egentligen först i maj 1913 sen IOK strukit den överlägsne vinnaren Jim Thorpe för att denne under sommarferierna 1909 och 1910 spelat halvprofessionell baseboll i North Carolina och uppburit en ersättning på två dollar per match.

Men åter till Nils Ferlins bedrifter inom friidrotten och tre tävlingar som med resultat var redovisade i tidningen.

I FT tisdag 7 maj 1918 resultaten från IF Filipstads-Kamraternas söndagstävlingar 5 maj. Ett utdrag ur resultatlistorna med Nils Ferlin som riktmärke för hur långt vi tar med i varje gren:

I nummer 1 2009 av Poste Restante publicerades den första delen av Lasse Sandlins högintressanta redogörelse för den betydelse som idrotten haft för Nils Ferlins diktning. En omfattande forskning ligger bakom och resultatet har blivit ett digert material som nu går som följetong i Poste Restante.
I detta nummer publiceras del fyra.
Missa inte fortsättningen som följer i nr 1 2011!

Diskuskastning: 1. N. Ferlin (29,27 + 21,06) 50,33 m.
Längdhopp med ansats: 1. F. Edward 541 cm, 2. N. Ferlin 522.
Kulstötning: 1. N. Ferlin (9,10 + 8,03) 17,13 m.
Trestegshopp: 1. A. Levin 11 m, 2. N. Ferlin 10,74.
Spjutkastning: 1. A. Levin (40,48 + 23,03) 63,51 m, 2. N. Ferlin (37,81 + 22,51) 60,32.
Platssiffreplaceringar: 1. N. Ferlin 12 poäng.

I FT tisdag 14 maj resultaten från IF Filipstads-Kamraternas söndagstävlingar 12 maj.
Stående längdhopp: 1. G. Carlson 268 cm, 2. N. Ferlin 261.
Höjdhopp med ansats: 1. A. Levin 155 cm, 2. S. Mossbäck 150, 3. Ferlin 140.
Stavhopp: 1. Ferlin 260 cm.
Kulstötning: 1. Ferlin 17,35 m.
Poängpris: 1. Ferlin 9 p.

Ett drygt år senare, 28 oktober 1919, skriver FT åter om friidrottarna, och då visar Nils Ferlin även upp sin talang för långdistanslöpning. Han vinner milloppet på 40 minuter och 17 sekunder, nästan tre minuter före tvåan S. Gezelius på 43 minuter jämnt och trean A. Svanström på 44.30.

För ovanlighetens skull var även några av de tävlande nämnda i en ingress till resultaten, Ferlin till och med med förnamn till skillnad mot det vanliga begynnelsebokstavsbruket:

Träningstävlingarna förliden söndag rönte, liksom sina tidigare föregångare, livlig tillslutning från de tävlandes sida. Av prestationerna böra särskilt framhållas junioren J. Magnells och A. Levins spjutkastning, S. Mossbäcks höjdhopp samt Nils Ferlins kulstötning och millöpning.
Utdrag ur den resultatlistan:
Höjdhopp: 1. S. Mossbäck 165 cm, 2. T. Håkansson 150 cm, 3. N. Ferlin och E. Reinholdz 146 cm.
Kula: 1. N. Ferlin 19,60 (10,76 + 8,84).
400 m: 1. E. Reinholdz 63 s., 2. N. Ferlin 65 s.
10.000 m: 1. N. Ferlin 40 min 17 s.

Av dessa tre friidrottstävlingar åren 1918 och 1919 kan vi upprätta en möjlig lista på personbästa för Nils Ferlin:
400 m: 65,0
10.000 m: 40.17,0
Höjd: 146
Stav: 260
Längd: 522
Tresteg: 10,74
Kula, sammanlagt: 19,60 (10,76 + 8,84)
Kula, bästa hand: 10,76
Kula, sämsta hand: 8,84
Spjut, sammanlagt: (37,81 + 22,51) 60,32
Spjut, bästa hand: 37,81
Spjut, sämsta hand: 22,51.

Lite friidrott halkade också in i en strof i dikten "Astronomi och journalistik" ur samlingen Goggles (1938):
Men Karlsson har vunnit första priset
i trestegshopp och Sverige går opp!
Sverige är populärt - Orrefors, Stadshuset,
Stadshuset, Orrefors. - Konungen jubilerar,
Per Albin regerar och Sverige går opp. -
Som sagt. Jämsides med de stora nationerna.

Om detta skriver Jenny Westerström: "Trestegshopp var Ferlin alls inte ointresserad av, men rekordjäktet fann han löjligt, och därför får det bli en del i det flåsiga beprisandet av det svenska, som spelade en särskild roll i den politiska argumentationen när det gällde att övervinna arbetslösheten under 1930-talet." Och någon trestegshoppande Karlsson från den tiden känner vi inte till.

Slår några slag för boxningen

I början på 20-talet försöker Nils Ferlin starta ett boxningsinstitut i Filipstad, men marknaden för the noble art of self-defence var märkligt nog ingen alls i de många slagsmålens stad. Projektet rann ut i sanden på grund av att tilltänkta medlemmar backade ur. Själv tycks han inte ha utövat denna sport - "annat än i det civila", som någon underfundigt formulerat det. Om detta berättar till exempel författaren Bengt Stenberg i "Svarte Montören" ur samlingen Inomskärs (1979).

(Fortsättning i nästa nummer)

OBS! Glöm inte medlemsavgiften!

Nu är det dags att betala årsavgiften till Nils Ferlin-sällskapet för år 2011 – glöm inte det!

Sällskapets förre revisor har avlidit

Nils Ferlins Sällskapets före detta revisor, Christer Knutson, Johanneshov avled efter en tids sjukdom den 6 augusti i år. Han skulle den 22 september ha fyllt 65 år. Christer Knutson skötte sitt uppdrag på ett utomordentligt sätt, och hans insats är i varmt minne bevarad. Han lämnade på egen begäran posten som revisor i slutet av förra året. Sällskapets sekreterare, Annika Luttropp, avtackade honom på Sällskapets vägnar med en gåva i juni år.

Christer efterträddes – som framgick i Poste Restante nr 1 i år – av Eva Janse, auktoriserad revisor. STYRELSEN

MEDLEMSANTALET I SÄLLSKAPET MINSKAR

Antalet medlemmar i Nils Ferlin Sällskapet minskar. Vi vädjar till er alla att hjälpa till att värva nya medlemmar. Varför inte ge bort ett medlemskap i gåva till en god vän vid en högtidsdag – eller exempelvis i julklapp!

Berätta gärna också för vänner och bekanta om Sällskapet och medlemstidningen Poste Restante.

Vi måste alla hjälpa till att sprida kunskap om en av vårt lands mest älskade skalder. Nästa år är det 50 år sedan Nils Johan Einar Ferlin gick bort. STYRELSEN

Nya medlemmar

Karin Albinson, Karlbergsvägen 71 B
113 35 STOCKHOLM
Olov Einarsson, Ormbergsgatan 8, 724 62 VÄSTERÅS
Åke Emanuelsson, Björkholmsvägen 10
132 52 SALTSJÖ-BOO
Lisa Eriksson, Kilarna 701, 662 91 ÅMÅL
Anita Furuhed. Svartviksslingan 75
167 38 BROMMA
Emma Ivarsson, Berg 323, 830 51 OFFERDAL
Eva Jansa, Hamngatan 27 A, 4 trp
172 66 SUNDBYBERG
Kristina Johannesson, Häradsdomarevägen 78
422 44 HISINGS BACKA
Göran Lindholm, Södervägen 28, 183 69 TÄBY
Mats Lindman, Stadsparksgatan 10 B
553 13 JÖNKÖPING
Mia Löfgren, S:t Persgatan 131 C
602 30 NORRKÖPING
Olle Malmborg, Bölstad Gård, 542 91 TORSÖ
Berna Mattsson, Skatvägen 1
218 32 BUNKEFLOSTRAND
Olov Persson, Norra Strandvägen 29 bv
645 30 STRÄNGNÄS
Ulla Strenger, Artillerigatan 47, 114 45 STOCKHOLM
Inge Svennerholm, Törnerosgatan 6 B
633 43 ESKILSTUNA

NY STÄNDIG MEDLEM
Lars Sandlin, Atlasvägen 25, 131 34 NACKA

Medlem i

NILS FERLINSÄLLSKAPET

blir man genom att sätta in årsavgiften 175 kr
(studerande och pensionärer 125 kr)
på plusgiro **35 21 55-6.**
Glöm inte att skriva namn och adress.

MANUSSTOPP
för nästa nummer av
Poste Restante
är den 25 mars 2011
Manus och bilder kan sändas direkt till Affärstryckeriet via e-post: info@atn.se

VAR GOD OBSERVERA

att alla meddelanden om ändringar av namn eller adress (skriv tydligt, texta, tack!) skickas direkt till Nils Ferlin-Sällskapets medlemssekreterare:
Annika Luttropp, Surbrunnsgatan 55, 8 tr
113 27 STOCKHOLM ☎ 08-32 99 84

GÅVOR TILL NILS FERLIN-SÄLLSKAPET

GÅVOR	
Herbert Jobäcker	100:–
Hilding Karlsson	75:–
Effie Kullman	75:–
K-G Lundgren	300:–
Samuel Nordgren	125:–
Sven Plex Pettersson	75:–
Lars Arne Svensson	1 000:–
Nils-Olof Telling	35:–
Ulla Värmnäs	100:–
Övriga gåvor	900:–
Totalt:	2785:–

Styrelsen framför sitt varma tack för gåvorna!

NILS FERLIN SÄLLSKAPETS ÅRSMÖTE

i Kristinehovs Malmgård i Stockholm den 6 maj 2010

§ 1. Ordförande Jan Mårtenson öppnade årsmötet och hälsade alla välkomna.
§ 2. Dagordningen fastställdes.
§3. Jan Mårtenson valdes till mötesordförande och Annika Luttropp till mötessekreterare.
§ 4. Till protokolljusterare valdes Solveig Gustavsson och Ulla Värmnäs.
§ 5. Beslutades att årsmötet behörigen utlysts.
§ 6. Verksamhetsberättelsen för 2009, som varit publicerad i Poste Restante, godkändes och lades till handlingarna. Revisionsberättelsen upplästes av Tor Englund.
§ 7. Balans- och Resultaträkningen för 2009 fastställdes och lades till handlingarna. Bokföringen visade ett överskott på 9 149:57.
§ 8. Styrelsen beviljades ansvarsfrihet för det gångna verksamhetsåret.
§ 9. *Val av ordförande och styrelseledamöter, samt suppleanter:*
Till ordförande omvaldes Jan Mårtenson (1 år).
Till styrelseledamöter omvaldes Jenny Westerström (2 år), Tor Englund (2 år), Esse Jansson (1 år), Ove Engström (2 år), Annika Luttropp (1 år), Karl-Rikard Richardsson (2 år), samt Monika Lilja (1 år).
Till suppleanter omvaldes Claes-Göran Carlsson (1 år), Evy Claeson (1 år), samt nyval av Rolf Mårth (1 år). Till adjungerande styrelseledamot omvaldes Jimmy Svensson (1 år).
§ 10. *Val av revisorer:*
Till revisor valdes auktoriserad revisor Eva Jansa, nyval (1 år), samt till revisorsuppleant Hanneke Appelquist, omval (1 år).
§ 11. *Val av ledamöter till valberedningen:*
Till valberedning omvaldes Eric Midfalk (sammankallande), Elisabeth Jönsson-Österdahl, samt Inga Walles.
§ 12. *Fastställande av medlemsavgift:*
Beslutades att bibehålla en oförändrad medlemsavgift på 175 kr för ordinarie medlemmar, samt 125 kr för studerande och pensionärer.
§ 13. *Förslag till rekrytering av nya medlemmar:*
Förslag inkom från Lilian Ahlm att man kan ge bort medlemskap som present. Ove Engström meddelade att han ger bort Poste Restante med inbetalningskort när han är ute och framträder. Alla som vill kan be att få extranummer av Poste Restante med inbetalningskort av Esse Jansson för att dela ut och därmed värva nya medlemmar.
§ 14. *Fastställande av prissumman för Nils Ferlinpriset och Trubadurpriset:*
Beslutades att dela ut Nils Ferlinpriset och Trubadurpriset 2010 med samma prissumma vardera, det vill säga 5 000 kr. Därtill får pristagarna ett diplom.
§ 15. *Information om Nils Ferlin Sällskapets hemsida och kommande aktiviteter:*
Sekreteraren informerade om ett kommande program i ABF-huset tillsammans med Ruben Nilson Sällskapet måndagen den 11 oktober kl 18.00. Nils Ferlin Sällskapet har tidigare haft gemensamma program med Selma Lagerlöf Sällskapet, Gustaf Fröding Sällskapet, Carl-Emil Englund Sällskapet, Dan Andersson Sällskapet, samt Alf Henrikson Sällskapet. Esse Jansson informerade om Ferlindagen i Länna i Roslagen den 8 augusti. Kl 12 temagudstjänst i Länna kyrka och kl 14 med uppträdande på Kyrkvallen. Årets trubadur är Marie Bergman. Hon medverkar även i Stockholms Kulturfestival den 10 augusti och presenterar bland annat Cornelis Wreesvijk. På Valborgsmässoafton medverkade Esse Jansson i Radio Roslagen och berättade om Nils Ferlin. Tisdagen den 11 maj ska Esse Jansson berätta om Nils Ferlin hos Edsbro hembygdsförening. Det är i år 90 år sedan Dan Andersson gick bort. Torsdagen den 16 september kl 19 medverkar Ove Engström och Esse Jansson i ett minnesprogram om Dan Andersson i Folkets hus i Norrtälje. Arrangör är ABF Norrtälje. En Ferlinresa till Roslagen ägde rum den 27 april, medverkande var Monika Lilja och Esse Jansson.
§ 16. *Förslag till Ferlinpristagare:*
Inga förslag inkom på årsmötet om lämpliga kandidater till Lyrikpriset eller Trubadurpiset. Alla uppmanades dock att inkomma med förslag till sekreteraren Annika Luttropp senast den 10 augusti 2010.
§ 17. *Övriga frågor:*
Ove Engström påpekade att det nästa år är 50 år sedan Nils Ferlin avled och att man bör uppmärksamma detta. Ordförande Jan Mårtenson föreslog en kommitté med Tor Englund som ordförande och Ove Engström för att anordna lämpligt arrangemang, exempelvis i Kulturhuset. Jan Mårtenson föreslog även en kommitté med Esse Jansson som ordförande anordnar någon liknande aktivitet i Norrtälje. Årsmötet biföll båda förslagen.
§ 18. Ordförande Jan Mårtenson förklarade årsmötet avslutat.

Vid protokollet
Annika Luttropp, sekreterare

Justeras:
Jan Mårtenson, ordförande
Solveig Gustafsson, Ulla Värmnäs

INBJUDAN

Nils Ferlin Sällskapets medlemmar hälsas varmt välkomna till utdelningen av årets

Ferlinpris till
GÖRAN GREIDER
och Trubadurpris till
Mats Paulson

måndagen den 18 oktober kl 18.00
Plats: Restaurang Gondolens festvåning
Ingång mittemot Katarinahissen

Meny:
Förrätt: Toast Skagen.
Varmrätt: Wallenbergare med kantareller och potatispuré.

Priset är 395 kr kronor per kuvert

I priset ingår 1 Ramlösa eller 1 Lättöl, liksom kaffe eller te med nötfri kaka.
Husets vin kan köpas separat för 72 kr/glas eller 255 kr/flaska.
Starköl 54 kr, avec 84 kr/4 cl.

OBS! Om Du är allergiker eller vill ha vegetarisk meny **MÅSTE** detta anges på inbetalningskortet.

Sedvanligt lotteri, samt underhållning av olika trubadurer till kaffet.

Alla deltagare kommer att erhålla en Ferlintallrik!

Anmälan sker genom insättning av beloppet på Nils Ferlin Sällskapets plusgirokonto nr 35 21 55–6 (eller på bifogade plusgiroblankett) och ska vara Sällskapet tillhanda senast 13 oktober.

OBS! Tänk på att det tar ett par dagar att girera!

Ange gärna förutom namn och adress, Ditt telefonnummer på blanketten.

Väl mött till en minnesrik Ferlinafton!

STYRELSEN

Poste Restante Medlemstidning för Nils Ferlin-sällskapet nr 1, 2009
Ordförande: Jan Mårtenson, Karlaplan 14, 115 20 STOCKHOLM. Tel 08-660 98 39
Sekreterare: Annika Luttropp, Surbrunnsgatan 55, 8 tr, 113 27 STOCKHOLM. Tel 08-32 99 84
OBS! Ny e-postadress: annika.luttropp@bredband.net
Skattmästare: Tor Englund, Sunnanvindsgränd 79, 177 71 Järfälla. Tel: 070-28 68 366.
mail: tor.englund@mnd.su.se
Vik. skattmästare: Evy Claeson, Heleneborgsgatan 6 C, 3 trp. 117 32 STOCKHOLM. Tel: 08-84 40 44
Sällskapets plusgirokonto: 35 21 55-6
Redaktör för **Poste Restante**:
Esse Jansson, Stockholmsvägen 23 C, 761 43 NORRTÄLJE. Tel 0176-26 81 30
Tryck: Affärstryckeriet, Norrtälje.

MILJÖMÄRKT Trycksak lic nr 341 290

ISSN 0345-9519